

عنوان مقاله:

بررسی اصل رفاه اجتماعی از منظر قانون اساسی

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی فقه و حقوق، وکالت و علوم اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

کامران صالحی - کارشناس ارشد حقوق خصوصی

خلاصه مقاله:

رفاه اجتماعی تعبیری است معطوف به وضعیت اقتصادی، اجتماعی و سیاسی که حفظ کرامت انسانی و مسئولیت پذیری افراد جامعه، در قبال یکدیگر و ارتقای توانمندیها، از اهداف آن است. قانون اساسی مهم ترین سند هر نظام حکومتی است. قانون اساسی علاوه بر بیان ساختارها و شاخه اصلی حکومت، آرمان ها و اهداف حکومت را در میثاقی با مردم بیان می کند. تعبیر والای امام راحل در خصوص قانون اساسی که آن را ثمره خون شهیدان خوانده اند بر قداست و اهمیت مفاد آن می افزاید. قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران دارای خصیصه فراگیری و جامعیت نیز می باشد. بدین توضیح که در بسیاری از کشورها قانون اساسی فقط به ساختار نظام سیاسی و اهم حقوق و آزادی های ملت بسنده کرده است، اما قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، آرمان ها و اهداف اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، زیست محیطی و ... را در خود جای داده است. چالش مقاله حاضر آن است که اصل رفاه اجتماعی چیست؟ مولفه های آن کدامند؟ و در قانون اساسی چه جایگاهی دارد؟ روش تحقیق بصورت توصیفی تحلیلی است که با مراجعه به قانون اساسی جمع آوری شده است. یافته های تحقیق گویای آن است که در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اصول متعددی به مبانی دولت رفاه اشاره دارد، از جمله: ۱- بند یک اصل ۴۳ قانون اساسی که به موجب آن تامین نیازهای اساسی مردم مانند مسکن، خوراک، پوشاک، بهداشت، درمان، آموزش و پرورش و امکانات لازم برای تشکیل خانواده برای همه بر عهده دولت است. ۲- آموزش و پرورش رایگان: بند دوم اصل سوم و نیز اصل سیام قانون اساسی، آموزش و پرورش رایگان در تمام سطوح و تسهیل و تعمیم آموزش عالی را از اهداف دولت جمهوری اسلامی ایران میدانند. ۳- اصل بیست و نهم قانون اساسی مقرر میدارد: «برخورداری از تامین اجتماعی از نظر بازنشستگی، بیکاری، پیری، از کار افتادگی، بیسرپرستی، در راه ماندگی، حوادث و سوانح و نیاز به خدمات بهداشتی و درمانی و مراقبتهای پزشکی به صورت بیمه و غیره، حقی است همگانی، دولت مکلف است طبق قوانین از محل درآمدهای عمومی و درآمدهای حاصل از مشارکت مردم، خدمات و حمایت های مالی فوق را برای یکیک افراد کشور تامین کند.»

کلمات کلیدی:

رفاه اجتماعی، قانون اساسی، جایگاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1976871>

